

Klenovický měsíčník

Zpravodaj obecního úřadu v Klenovicích ze dne 28.8.1995

Zamyšlení

V listopadu 1989 mnozí z nás buďto jako přímlí účastníci události v Praze nebo jako sympatizující vítali přicházející změny a volali po občanské společnosti. Jenomže jsme si patrně neuvědomili, že občanská společnost znamená také občanskou zodpovědnost. A tato zodpovědnost bohužel stále pro mnoho našich spoluobčanů je pojem neznámý. Několik příkladů:

V obci se vyskytl králíčí mor a Okresní veterinární správa na základě toho vyhlásila pro naši obec určitá opatření. Výsledek? Po několika dnech se začala uhynulá zvířata objevovat volně hrozená za ploty domů a zahrad a to na několika místech. Je takovéto jednání zodpovědné?

V lednu 1994 byl vyhláškou ObÚ změněn koeficient pro stanovení daně z nemovitosti. S touto skutečností byli občané obce seznámeni prostřednictvím našeho měsíčníku (který dostávají všichni občané domů) a místního rozhlasu. Následně byli stejným způsobem všichni upozorněni, že na ObÚ je možno nahlédnout do platebního předpisu, který nám poskytl finanční úřad. Dnes se mnozí občané podivují nad tím, že dostávají od finančního úřadu upozornění na nedoplatení daně z nemovitosti a nevědí jak zjistit, kolik že vlastně mají platit. Přitom bylo mnohokrát řečeno, že placení daní je výhradně věcí každého poplatníka. Opět zodpovědnost nulová.

O odpadech a pořádku v obci bylo již popsáno mnoho papíru. Stačí se podívat do kontejneru a rozhlédnout se po obci. A musíme si opět položit otázku, kde je zodpovědnost občana vůči obci a prostředí, ve kterém žije.

Závěrem bych chtěl říci, že doba, kdy každému bylo určeno co a jak má dělat a kdy to má dělat je nenávratně pryč. Záleží opravdu na nás všech jak bude naše společnost, obec a životní prostředí vypadat. A mělo by nás zajímat, co předáme našim dětem a vnukům.

-st-

Společenská kronika Životní jubilea v měsíci září

5.9. paní Marie Vaštová	č.p.82	74 let
12.9. pan František Papáček	č.p.101	80 let
17.9. paní Anna Dvořáková	č.p.86	79 let
25.9. paní Marie Papáčková	č.p.101	74 let

Z obce se odstěhovali
manželé Martina a Jan Krátoškoví s dcerou Barborou do
Sezimova Ústí II

Informace

V průběhu měsíců června a července pokračovalo jednání s Jihočeskou plynárenskou a.s. o možnosti plynofikace naší obce. Zvažovala se možnost napojení na plynofikační systém města Soběslavi. Na základě analýz a výpočtů se došlo k závěru, že toto řešení je nereálné, protože vzhledem k délce rozvodů by nebylo možno pro obec zajistit dostatečný tlak v potrubí. Z jednání vyplynulo, že jediným řešením je prodloužení vysokotlakého vedení do obce a výstavba regulační stanice v obci. Toto řešení přichází v úvahu pro rok 1998 (předběžně přislíbeno).

Referát sociálních věcí Okresního úřadu v Táboře oznamuje občanům, že žádosti obyvatel naší obce o dávky státní sociální podpory (od 1.10.1995) je třeba podávat na kontaktní místo v Soběslavi - budova Úřadu práce 1.poschodí, tř.E.Beňeše č.44. Jedná se o tyto dávky: rodičovský příspěvek, zaopatřovací příspěvek, dávky péčovské péče, porodné a pohřebné. Od 1.1.1996 přídatky na děti, sociální příplatek, příspěvek na bydlení a příspěvek na dopravu. V kanceláři ObÚ jsou k dispozici informační letáky o státní sociální podpoře.

V sobotu 23.září se v kanceláři ObÚ od 14 hodin uskuteční vítání nových občánků. Srdečně zveme všechny rodiče s dětmi narozenými po 1.1.1990.

Osvětová beseda připravuje na měsíc září výstavu mladých techniků - stavitelů maket. Blíží termín bude oznámen na plakátech.

Řádky z historie obce

A jak se můžeme dočíst v životě Viléma z Rožmberka, napsaném kronikářem Václavem Břežanem, Nedvědickej Újezd s vesnicemi Nedvědice, Mokřý, Svákov, Vesce, Záluží, Vlastiboř, Debrník a Klenovice koupili sirotci po Josefovi z Rožmberka a zaplatili za něj 11 000 kop grošů, "poněvadž ten statek velmi k panství domu rožmberskému příležitý býti i když jiní na poskoku byli, kteří o nějž stáli".

Z výše uvedeného plyne, že rokem 1548 počínaje se vrchností klenovických stali Rožmberkové, jejich úroky proto neputují do Tábora ale na Choustník, který byl centrem rozsáhlého rožmberského panství. Ale panování Rožmberků nad Klenovicemi nemělo dlouhého trvání a nepřekročilo ani zbytek šestnáctého století. Když totiž 1592 zemřel Vilém z Rožmberka, jeho bratr Petr Vok po něm zdědil nejen rozsáhlé statky, ale i velké dluhy. Věřitelé nečekali a začali se hlásit o své. Petr Vok neměl proto na vybranou a začal své panství kus po kuse rozprodávat. Nejprve přišly na řadu vesnice, které kdysi tvořily Nedvědickej Újezd a několik dalších obcí v okolí Soběslavi, jež také přináležely k panství choustnickému. Soběslavští měšťané vedení primátorem Řehořem Smrčkou pochopili, že prodejem okolních vesnic Rožmberky hrozí městu úplné obklíčení cizí šlechtou. Za této situace se Smrčkovi bez obtíží podařilo přesvědčit měšťany, aby Petra Voka o koupi vesnic požádala sama Soběslav. Petr Vok žádosti soběslavských poddaných vyhověl. Město si vypůjčilo 10 000 kop grošů a koupené zboží hotově zaplatilo. Tak "ve středu po památce svatého Valentína roku 1594" Soběslav za zapůjčené peníze získala znamenité zboží, k němuž náležely "dvory poplužní s poplužím, jeden ve vsi Klenovicích, při němž u řeky ovčín, též druhý dvůr ve vsi Skalici s mlýny dvěma, jeden slove veliký u města Soběslavě, druhý nade vsí Skalici slove Lepýho i s pilou při němž mlýně, oba na řece Lužnici, se všemi svršky a nábytky při týchž dvořích, ovčíně, mlejnech s dědinami, lukami, štěpnicemi, zahradami, chmelnicemi, pastvišti, průhony, což k těm dvorům, ovčínu, mlejnu přináležejícího jest a dvory kmetci s platem, ves Klenovice celou a s dvory kmetci s platy, ves celou Ceraz i s mlejnem Čejnovským a dvory kmetci s platy, ves Vesce celou, ves Mokřej, ves Debrník, ves Skalici, ves Řípec, ves Nedvědice, ves Záluží, ves Vlastiboř, ves Roudnej, ves pustou Svákov ...". V dalších odstavcích smlouva vyjmenovává lesy - Luh, Lužec, Kuchyřka, Sladký, Růžebnice, Paseky, Kaplanka - řary, potoky, řeku a vůbec vše, co dříve Rožmberkové užívali a dnes Soběslavi prodávají.

Radost z toho byla v Soběslavi převeliká. O masopustním pondělí bylo zakoupené panství městu slavnostně předáno, dostavit se museli poddaní koupených vesnic a "dobrovolně" slibovali poddanost soběslavskému magistrátu. Ve čtvrtek na den svatého Matěje za přítomnosti "všech pánů měšťanů i předměstských sousedů, jakož i množství děhl" na radničním maschausu četl primátor Soběslavi Řehoř Smrčka ze Sabinova trhovou smlouvu a seznámil s ní širokou veřejnost, která se dostavila v hojném počtu, neboť "v přístupu nikomu bráněno nebylo". Pak se odebrali všichni "radostně do kostela a Pána velebit".

Po radostném velebení Pána nastal pro nové poddané Soběslavi neradostný život. Město se stalo nelibostí vrchnosti svých poddaných, ze kterých se snažilo vyždímat co se dalo. Někdy ještě víc. Soběslav se roku 1594 stala klenovickým nejen vrchností novou, ale jak pozdější běh života ukázal i vrchností poslední. Po celých dvěstěpadesát a několik roků poddaní z Klenovic a dalších okolních vesnic dřeli na Soběslav, poslouchali ji a před jejími představenými se klaněli tak, jak to museli před svými pány dělat všichni jiní poddaní.

Ale abychom si udělali představu o nové vrchnosti klenovických poddaných, musím uvést alespoň těchto několik údajů: v první polovině 16. století bylo v Soběslavi ve vnitřním městě 115 domů, na předměstí stálo několik dvorů a chalupy pastušů. V roce 1740 měla Soběslav 270 domů a 1296 obyvatel. Do bran se vcházelo po zvedacím mostě vedoucím přes hradní příkop, obklopujícím celé město. Brána, již do Soběslavi přicházeli klenovičtí se nejprve jmenovala Ústecká, později Tábořská.

Podle PhDr. Jaroslava Hojdara připravila Hana Veselá (pokračování příště)

Sport

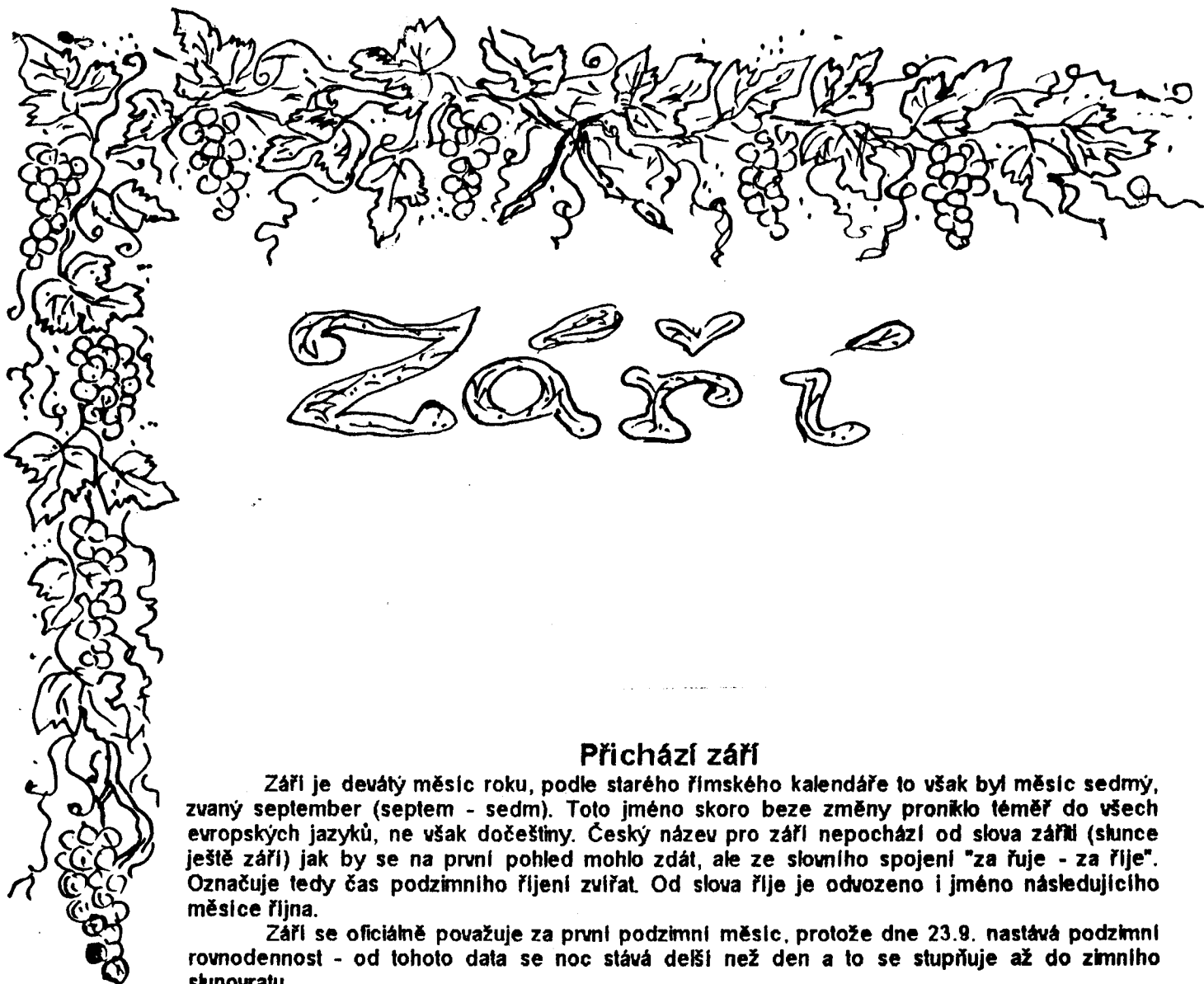
Dne 26.8.1995 se na fotbalovém hřišti v Klenovicích uskutečnil turnaj v kopané za účasti 5 mužstev ze Soběslavi, Prahy a domácích.

Turnaj se hrál systémem vzájemných utkání a bylo odehráno celkem 10 zápasů. Domácí SK Klenovice hráli takto: s Řadovkami Soběslav 0 : 3, s Pankráci Praha 2 : 2, se Strabagem Soběslav 0 : 2, a s Hokejisty Soběslav 1 : 7. Za domácí skóroval 2x Michal Turek a jednou Ladislav Makovec. Konečné pořadí turnaje bylo následující:

1. Hokejisté Soběslav	3. Řadovky Soběslav	5. SK Klenovice
2. Pankráci Praha	4. Strabag Soběslav	

Nejllepším střelcem turnaje se stal s 9 brankami Miroslav Šulista z týmu Hokejistů Soběslav.

-L. Turín-

Září

Přichází září

Září je devátý měsíc roku, podle starého římského kalendáře to však byl měsíc sedmý, zvaný september (septem - sedm). Toto jméno skoro beze změny proniklo téměř do všech evropských jazyků, ne však do češtiny. Český název pro září nepochází od slova září (slunce ještě září) jak by se na první pohled mohlo zdát, ale ze slovního spojení "za řije - za říje". Označuje tedy čas podzimního říjení zvířat. Od slova říje je odvozeno i jméno následujícího měsíce října.

Září se oficiálně považuje za první podzimní měsíc, protože dne 23.9. nastává podzimní rovnodennost - od tohoto data se noc stává delší než den a to se stupňuje až do zimního slunovratu.

Babí léto je podle meteorologů období suchého, málo větrného a přes den velmi teplého počasí, které se obvykle vyskytuje v Evropě v září nebo i v říjnu, ovšem v noci už v tu dobu bývá poměrně chladno. Babí léto trvá v jednotlivých letech a v jednotlivých krajích různě dlouhou dobu - od jednoho až do šesti týdnů.

Názory na původ názvu babí léto se různí. Někteří učeni mužové podle rozboru určitých německých výrazů odváženě soudili, že jde o narážku na druhou, pozdní lásku vdov, zvanou také druhá miza. Jiní zase odvozují tento název ze starých bájí. Pramátí všech sudíček zvaná Bába přede lidské osudy a útržky její příze jsou prý ta volně poletující pavučinová vlákénka, na kterých létají pavoučci při hledání zimního úkrytu (babí léto se říká i těmto vlákénkům). Jiní zase věří, že podzimní vlákénka jsou nitky z rozpadlého pohřebního pláště Panny Marie, která se vznesla na nebesa tři dni po své smrti s duší i tělem (svátek Nanebevzetí Panny Marie byl v srpnu). Koho se taková pavučinka dotkne, bude prý šťastný po celý rok. Babí léto se také označuje jako léto příslušného kalendářního světce, ve Francii se říkalo léto sv.Mořice (22.9.), v Německu léto sv.Lukáše (18.9.), v Severní Americe se mluví o létu indiánském. U nás se babí léto spojuje především se svátkem svatého Václava (28.9.), který kromě jiného bývá označován i za patrona babího léta. Váže se k tomu i pranostika - "svatováclavské časy přinesou pěkné počasí". Slabší počasí v pozdním létě se odráží i v pranostikách spojených se svátkem prvního světce v tomto měsíci, kterým je svatý Jiří (1.9.) - "jaké počasí o Jiřím panuje-takový celý měsíc se ukazuje" nebo "svatý Jiří své počasí pevně drží".

1.září je také výročním dnem vypuknutí druhé světové války v r.1939. 6.září má svátek Boleslav, jméno Boleslav znamenalo více slávy nebo více slavný, slavnější. Naprosto stejný význam má i křestní jméno Václav (vence - více slávy). Je ironií dějin, že na úsvitu naší národní

historie právě kníže Boleslav dal ve Staré Břeclavi zavraždit staršího bratra Václava, později prohlášeného za svatého.

Dne 8.září se slaví svátek Narození Panny Marie, Ježíšovy matky a přímělkyně živých u Boha, která je podnes velmi uctívána katolickou církví a přímo papežem Janem Pavlem II. Lidové podání zcela prozaicky označuje Narození Panny Marie za den, kdy zalézají hadi do země a zůstávají tam až do svatého Jiří na konci dubna.

16.září následuje svátek svaté Ludmily. Sv.Ludmila byla babičkou knížecích bratrů Boleslava a Václava, kteří shodou okolností mají svátek také v září.

21.září se slaví svátek svatého Matouše, jednoho ze čtyř evangelistů vedle Marka, Lukáše a Jana, původním povoláním celníka. Pranostika spojená s jeho jménem tvrdí, že "pohoda o svatém Matouši se čtyři dny neruší". Další pranostika "po sv.Matouši - čepici na uši" upozorňuje, že se podzim pomalu, ale jistě ujmá své vlády. Dne 23.září oficiálně začíná astronomický podzim, období pod - před zimou.

A konečně 28.září přichází významný svátek roku - svátek svatého Václava, jednoho z prvních panovníků přemyslovského rodu, křesťanského světce a odnepaměti hlavního patrona českého státu. Václav od mládí projevoval svou zbožnost pěstováním vína pro potřeby kostela, osvobozováním vězňů, bořením šibenic, vykupováním otroků a pohanských dětl a jejich vyučováním, kácením pohanských model a stavěním křesťanských chrámů. Roku 923 se stal knížetem a o několik let později obětí vrahů najatých vládyctvím bratrem Boleslavem.

Úcta ke sv.Václavu od jeho smrti až podnes nikdy neupadla. Zůstal pro všechny časy nejmilovanějším a nejuctívanějším českým panovníkem - světce, jednou z ústředních postav českých dějin vůbec vedle Cyrila a Metoděje, Karla M. a Jana Husa. V nejrůznějších těžkých obdobích naší minulosti tvořil jakousi osu, kolem které se budovala a i dnes buduje ideologie českého státu, zcela v duchu prastarého svatováclavského chorálu: "Svatý Václave, ty jsi dědic české země, rozpomeň se na své plémě, nedej zahynouti nám ni budoucím ...".

Nemůže být lepší důkaz o Václavově oblíbenosti a víře v něho než to, že se stal i jakousi mystickou postavou, hrdinou, který se svou rytířskou družinou dřímá v posvátné hoře Blaník a přijde svému lidu na pomoc, až mu bude nejhůře. Spící rytíře prý neukrývá jen Blaník, ale i některé další vrchy, např.Boubín, Kunětická hora, Hostýn a jiné.

A stejně památná jsou i další místa spojená s Václavovým jménem. Je to především Pražský hrad, kde kníže kdysi založil první kostel, přesněji okrouhlou rotundu, kterou zasvětil sv.Vítu. Na jejím místě dnes stojí nádherná svatováclavská kaple, součást dnešní Svatovítské katedrály a je v ní umístěn i Václavův hrob.

Svatováclavskou se nazývá i koruna, součást českých korunovačních klenotů, které pro náš národ vždycky měly a dodnes mají mimořádný význam: v koruně se spatřuje přímo symbol české státnosti.

A pak je to známý Myslbekův jezdecký pomník sv.Václava v horní části Václavského náměstí. Již dříve stála o něco níže starší barokní Václavova socha a náměstí bylo podle ní přejmenováno z označení Koňský trh na Václavské náměstí. Myslbekova socha zobrazuje mladého urostlého mužemírně, projasněné a ušlechtilé tváře v plné rytířské zbroji, příznačně obklopeného dalšími českými patrony - světci Anežkou,Ludmilou, Prokopem a Vojtěchem, protože úcta k patronům, ochráncům země byla u nás vždy chápána jako výraz českého vlastenectví.

Prostranství kolem sochy sv.Václava vytváří jakýsi kulový prostor, kde se shromažďují lidé v době ohrožení i radosti. Jen si připomeňme, co se u sochy odehrálo v tragických dnech srpna roku 1968. V bezprostřední blízkosti sochy také uskutečnil v lednu 1969 svůj všeobětavý čin, burcující národ proti rezignaci po srpnové invazi okupačních vojsk Jan Palach.

A kolik kostelů a kaplí zasvěcených sv.Václavu je v Praze a v dalších městech a vesnicích, kolik výtvarných děl, zejména soch ho zobrazuje, v kolika literárních dílech se jeho motiv objevuje.

A proto prožijte svatováclavské časy s chutí a pohodou - vždyť je čas posvícení!

Připravila E.Chadlová

Něco málo z kuchyně - párky na špízu

6 párků, 25 dkg plátkového sýra, 25 dkg anglické slaniny, 6 rajčat, 4 sladkokyselé okurky

Párky nakrájíme na kousky dlouhé asi 4 cm, které podélně rozkrojíme. Do zářezu vsuneme plátek sýra podle délky a tloušťky párku. Každý kus párku i se sýrem zavineme do plátku slaniny. Opláchnutá rajčata rozčtvrtíme a okurky nakrájíme na plátky (čtvrtky). Střídavě napichujeme párek ve slanině a prokládáme rajčetem a okurkou. Grilujeme asi 10 - 15 minut.

Vydává ObÚ Klenovice nákladem 130 výtisků z dobrovolných příspěvků občanů. Povoleno pod číslem OkÚ 24/93. Odpovědný redaktor Miroslav Fiala. Rozšiřuje ObÚ Klenovice. Uzávěrka příštího čísla 15.8. 1995.